Ομοτιμία άνδρα και γυναίκας (Αγ. Γρηγόριος Νύσσης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 20 Απριλίου, 2015

«Και δημιούργησε ο Θεός τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα». Τον άνθρωπο, θα ισχυρισθεί η γυναίκα, κατά τί αφορά εμένα; Ο άνδρας έγινε. Γιατί δεν λέει: την άνθρωπο, συνεχίζει. Και με την προσθήκη του άρθρου δηλώνει το αρσενικό γένος. Αλλά για να μη χρησιμοποιήσει κανείς αμαθής την προσωνυμία του ανθρώπου αναφορικά μόνο με τον άνδρα, προσθέτει: «Αρσενικό και θηλυκό τους δημιούργησε». Κι η γυναίκα είναι δημιουργημένη κατ' εικόνα Θεού, όπως κι ο άνδρας. Με τον ίδιο τρόπο τιμώνται εξίσου οι φύσεις (τόσο ο άνδρας όσο κι η γυναίκα), είναι ίσες οι αρετές, ίσα τα έπαθλα, η αυτή καταδίκη. Ας μη λέει η γυναίκα· είμαι αδύνατη. Η αδυναμία βρίσκεται στο σώμα, η δύναμη είναι στη ψυχή. Επειδή, λοιπόν, τιμάται με τον ίδιο τρόπο η κατά Θεόν εικόνα, ας τιμάται κι η αρετή με τον ίδιο τρόπο.

Ας είναι κοινή και για τους δύο η παρουσίαση
των αγαθών έργων. Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για εκείνον που θέλει να προφασίζεται σωματική αδυναμία. Κι αυτό δεν είναι σχήμα λόγου. Γιατί ναι μεν είναι τρυφερό το σώμα της γυναίκας, για να προκαλεί τη συμπάθεια, αλλά είναι ισχυρό στην υπομονή, επίμονο στις αγρυπνίες.

Πραγματικά, πότε μπόρεσε άνδρας να συναγωνιστεί με γυναίκα, που ζει υπομονετικά τη ζωή της; Πότε μπόρεσε να μιμηθεί ο άνδρας τη δύναμη των γυναικών στις νηστείες, στη συστηματική επίδοση στις προσευχές, στην αφθονία των δακρύων, στην αποφασιστικότητα στα έργα της αγάπης; Έχω υπόψη μου γυναίκα, που έκλεβε κρυφά, αλλά έκανε καλές κλεψιές, κάνοντας αγαθοεργίες, χωρίς να παίρνει είδηση ο άνδρας της, αλλά για χάρη του, για την ανάπτυξη του σπιτιού, για τη συντήρηση των παιδιών. Αυτή έδινε κι απέφευγε την προσοχή του άνδρα της. Έβγαζε πράγματα έξω από το σπίτι για χάρη του κι αυτόν τον απέκρυβε. Γιατί αυτό που έκανε, το έκανε για το Θεό, που βλέπει όσα γίνονται κρυφά, και δεν γνωστοποιούσε την αγαθοεργία της. Η αγαθή γυναίκα έχει το κατ' εικόνα. Μην δίνεις προσοχή στον έξω άνθρωπο, δηλαδή στο σώμα, γιατί αυτό είναι εξωτερικό περίβλημα. Η ψυχή κάθεται στο εσωτερικό κάτω από το προκάλυμμα, το απαλό σώμα. Η μια όμως ψυχή κι η άλλη, δηλαδή τόσο του άνδρα, όσο, και της γυναίκας, είναι ψυχές ομότιμες. Η διαφορά βρίσκεται στα προκαλύμματα, δηλαδή στα

σώματα. Γίνεσαι, λοιπόν, όμοιος με το Θεό με το να είσαι αγαθός, με το να είσαι ανεξίκακος, με το να είσαι μεταδοτικός, με το να αγαπάς τον άλλο και τον αδελφό. Με το να αποστρέφεσαι την πονηρία, με το να χαλιναγωγείς τα αμαρτωλά πάθη, για να διατηρείς μέσα σου την εξουσία.

(Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, Περί κατασκευής του ανθρώπου, εκδ. Τέρτιος, σ. 319-321)

(Πηγή ηλ. κειμένου: diakonima.gr)